

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

विष्णुधर्मोत्तरान्तर्गतः

॥ श्रीमाङ्गल्यस्तवः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font. Our sincere thanks to Sri. Sundar Varadarajan of Chennai for proofreading this document.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
॥ श्रीमाङ्गल्यस्तवः ॥

दाल्भ्यः

कार्यारम्भेषु सर्वेषु दुस्स्वप्नेषु च सत्तम।
अमङ्गल्येषु दृष्टेषु यज्जप्तव्यं तदुच्यताम् ॥ १ ॥

येनारम्भाश्च सिद्ध्यन्ति दुस्स्वप्नश्चोपशान्तये।
अमङ्गलानां दृष्टानां परिहारश्च जायते ॥ २ ॥

श्रीपुलस्त्यः

जनार्दनं भूतपतिं जगद्गुरुं
स्मरन् मनुष्यस्सततं महामुने।
दृष्टान्यशेषाण्यपहन्ति साधयति
अशेषकार्याणि च यान्यभीप्सति ॥ ३ ॥

शृणुष्व चान्यद् गदतो ममाखिलं
वदामि यत्ते द्विजवर्य मङ्गलम्।
सर्वार्थसिद्धिं प्रददाति यत्सदा
निहन्त्यशेषाणि च पातकानि ॥ ४ ॥

प्रतिष्ठितं यत्र जगच्चराचरं
जगत्त्रये यो जगतश्च हेतुः।
जगच्च पात्यति च यस्स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ५ ॥

व्योमाम्बुवाय्वग्निमहीस्वरूपैः

विस्तारवान् योऽणुतरोऽणुभावात्।
अस्थूलसूक्ष्मस्सततं परेश्वरो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ६ ॥

यस्मात्परस्मात्पुरुषादनन्तात्
अनादिमध्यादधिकं न किञ्चित्।
स हेतुहेतुः परमेश्वरेश्वरो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ७ ॥

हिरण्यगर्भाच्युतरुद्ररूपी
सृजत्यशेषं परिपाति हन्ति।
गुणाग्रणीर्यो भगवान् स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ८ ॥

परस्सुराणां परमोऽसुराणां
परो यतीनां परमो मुनीनाम्।
परस्समस्तस्य च यस्स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ९ ॥

ध्यातो मुनीनामपकल्मषैर्यो
ददाति मुक्तिं परमेश्वरेश्वरः।
मनोऽभिरामः पुरुषस्स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ १० ॥

सुरेन्द्रवैवस्वतवित्तपाम्बुप
स्वरूपरूपी परिपाति यो जगत्।
स शुद्धशुद्धः परमेश्वरेश्वरो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ११ ॥

यन्नामसङ्कीर्तनतो विमुच्यते हि
अनेक जन्मार्जितपापसञ्चयात्।
पापेन्धनाग्निस्स सदैव निर्मलो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ १२ ॥

येनोद्धृतेयं धरणी रसातलात्
अशेषसृष्टिस्थिति कारणादिकम्।

बिभर्ति विश्वं जगतस्स मूलं
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ १३ ॥

पादेषु वेदा जठरे चराचरं
रोमस्वशेषा मुनयो मुखे मखाः।
यस्येश्वरेशस्य स सर्वदा प्रभुः
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ १४ ॥

समस्त यज्ञाङ्गमयं वपुः प्रभोः
यस्याङ्गमीशेश्वरसंस्तुतस्य।
वराहरूपी भगवान् स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ १५ ॥

विक्षोभ्य सर्वोदधितोय संभवं
दधार धात्रीं जगतश्च यो भुवम्।
यज्ञेश्वरो यज्ञपुमान् स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ १६ ॥

पाताळमूलेश्वरभोगिसंहतो
विन्यस्य पादौ पृथिवीं च बिभ्रतः।
यस्योपमानं न बभूव सोऽच्युतो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ १७ ॥

सघर्घरं यस्य च बृंहितं मुहुः
सनन्दनादौर्जनलोकसंश्रितैः।
श्रुतं जयेत्युक्तिपरैस्स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ १८ ॥

एकार्णवाद्यस्य महीयसो महीम्
आदाय वेगेन खमुत्पतिष्यतः।
नतं वपुर्योगिवरैस्स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ १९ ॥

हतो हिरण्याक्षमहासुरः पुरा
पुराणपुंसा परमेण येन।
वराहरूपस्स पतिः प्रजापतिः
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ २० ॥

दंष्ट्राकरालं सुरभीतिनाशकं
कृतं वपुर्दिव्यनृसिंहरूपिणा।
त्रातुं जगद्येन स सर्वदा प्रभुः
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ २१ ॥

दैत्येन्द्रवक्षस्स्थलदारदारुणैः
करेरुहैर्यः क्रकचानुकारिभिः।
चिच्छेद लोकस्य भयानि सोऽच्युतो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ २२ ॥

दन्तान्तदीप्तद्युतिनिर्मलानि यः
चकार सर्वाणि दिशां मुखानि।
निनाद वित्रासितदानवो ह्यसौ
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ २३ ॥

यन्नामसङ्कीर्तनतो महाभयात्
विमोक्षमाप्नोति न संशयं नरः।
स सर्वलोकार्तिहरो नृकेसरी
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ २४ ॥

सटाकराळभ्रमणानिलाहताः
स्फुटन्ति यस्याम्बुधराः समन्ततः।
स दिव्यसिंहो स्फुरितानलेक्षणो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ २५ ॥

यदीक्षणज्योतिषि रश्मिमण्डलं
प्रलीनमीषन्न रराज भास्वतः।

कुतः शशाङ्कस्य स दिव्यरूपधृक्
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ २६ ॥

अशेषदेवेशनरेश्वरेश्वरैः
सदा स्तुतं यच्चरितं महाद्भुतम्।
स सर्वलोकार्तिहरो महाहरिः
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ २७ ॥

द्रवन्ति दैत्याः प्रणमन्ति देवताः
नश्यन्ति रक्षांस्यपयान्ति चारयः।
यत्कीर्तनात् सोऽद्भुतरूपकेसरी
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ २८ ॥

ऋक्पावितं यो यजुषा हि श्रीमत्
सामध्वनिध्वस्तसमस्तपातकम्।
चक्रे जगद्धामनकस्स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ २९ ॥

यत्पादविन्यासपवित्रतां मही
ययौ वियच्चर्ग्यजुषामुदीरणात्।
स वामनो वामशरीररूपधृक्
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ३० ॥

यस्मिन् प्रयातेऽसुरभूभृतोऽध्वरात्
ननाम खेदादवनिस्ससागरा।
स वामनस्सर्वजगन्मयस्सदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ३१ ॥

महाद्भुते दैत्यपतेर्महाध्वरे
यस्मिन् प्रविष्टे क्षुभितं महासुरैः।
स वामनोऽन्तस्स्थित सप्तलोकधृक्
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ३२ ॥

सङ्गैस्सुराणां दिवि भूतलस्थितैः
तथा मनुष्यैर्गगने च खेचरैः ।
स्तुतः क्रमाद्यः प्रचचार सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ३३ ॥

क्रान्त्वा धरित्रीं गगनं तथा दिवं
मरुत्पतेर्यः प्रददौ त्रिविष्टपम् ।
स देवदेवो भुवनेश्वरेश्वरो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ३४ ॥

अनुग्रहं चापि बलेरनुत्तमं
चकार यश्चेन्द्रपदोपमं क्षणात् ।
सुरांश्च यज्ञांशभुजस्स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ३५ ॥

रसातलाद्येन पुरा समाहृताः
समस्तवेदा जलचाररूपिणा ।
स कैटभारिर्मधुहाम्बुशायी
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ३६ ॥

निःक्षत्रियां यश्च चकार मेदिनीं
अनेकशो बाहुवनं तथाऽच्छिनत् ।
यः कार्तवीर्यस्य स भार्गवोत्तमो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ३७ ॥

निहत्य यो वालिनमुग्रविक्रमं
निबध्य सेतुं जलधौ दशाननम् ।
जघान चान्यान् रजनीचरानसौ
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ३८ ॥

चिक्षेप बालश्शकटं बभञ्ज यो
यमार्जुनं कंसमरिं जघान च ।

ममर्द चाणूरमुखान् स सर्वदा
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ३९ ॥

प्रातस्सहस्रांशुमरीचि निर्मलं
करेण बिभ्रद्भगवान् सुदर्शनम्।
कौमोदकीं चापि गदामनन्तो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ४० ॥

हिमेन्दुकुन्दस्फटिकाभनिर्मलं
मुखानिलापूरितमीश्वरेश्वरः।
मध्याह्नकालेपि स शङ्खमुद्धहन्
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ४१ ॥

तथाऽपराह्णे प्रविकासि पङ्कजं
वक्षस्स्थलेन श्रियमुद्धहन् हरिः।
विस्तारिपद्मायत पत्रलोचनो
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ४२ ॥

सर्वेषु कालेषु समस्तदेशेषु
अशेषकार्येषु तथेश्वरेश्वरः।
सर्वैस्स्वरूपैर्भगवाननादिमान्
ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ४३ ॥

फलश्रुतिः

एतत्पठन् दाल्भ्य समस्तपापैः
विमुच्यते विष्णुपरो मनुष्यः।
सिद्ध्यन्ति कार्याणि तथास्य सर्वान्
अर्थानवाप्नोति यथेच्छते तान् ॥ ४४ ॥

दुःस्वप्नः प्रशममुपैति पठ्यमाने
स्तोत्रेऽस्मिन् श्रवणविधौ सदोद्यतस्य।

प्रारम्भो द्रुतमुपयाति सिद्धिमीशः
पापानि क्षपयति चास्य देवदेवः ॥ ४५ ॥

माङ्गल्यं परमपदं सदार्थसिद्धिं
निर्विघ्नमधिकफलां श्रियं ददाति।
किं लोके तदिह परत्र चापि पुंसां
यद्विष्णुप्रवणधियां न दाल्भ्य साध्यम् ॥ ४६ ॥

देवेन्द्रस्त्रिभुवनमर्थमेकपिङ्गः
संसिद्धिं त्रिभुवनगां च कार्तवीर्यः।
वैदेहः परमपदं प्रसाद्य विष्णुं
संप्रातस्सकलफलप्रदो हि विष्णुः ॥ ४७ ॥

सर्वारम्भेषु दाल्भ्यैतद् दुस्स्वप्नेषु च पण्डितः।
जपेदेकमना विष्णौ तथाऽमङ्गल्यदर्शने ॥ ४८ ॥

शमं प्रयान्ति दुष्टानि ग्रहपीडाश्च दारुणाः।
कर्मारम्भाश्च सिद्धयन्ति पुण्यमाप्नोति चोत्तमम् ॥ ४९ ॥

हरिर्ददाति भद्राणि माङ्गल्यस्तुति संस्तुतः।
करोत्यखिलरूपैस्तु रक्षामक्षतशक्तिभृत् ॥ ५० ॥

॥ इति श्रीमाङ्गल्यस्तवः सम्पूर्णः ॥